

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. december 11.
(vasárnap)**

Horváth Géza

3. KÉT ADVENT KÖZÖTT

Énekek: 309,1-3; 367; 309,4-6; 675

Lekció: Máté 24,42-51

Alapige: Titusz 2,11-13

Mert megjelent az Isten idvezítő kegyelme minden embernek, amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértéktelenül, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon, várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunk dicsősége megjelenését.

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, áldunk, dicsőítünk, hogy nálad vannak az idők és az idők részei. Köszönjük, hogy mindent jól cselekszel. Áldott légy, hogy tudod, hogy mikor, minek van az ideje és te szabod meg, hány éjszakánk lesz s hány napunk. Te tudod, hogy szabtd ki életünk határát, és nálad van, hogy Jézus Krisztus mikor jön vissza, hogy ítéletet tartson élők és holtak felett.

Hadd köszönjük meg neked, hogy ma még kegyelmed napja van, mert ma is feljött a nap jókra és gonoszokra egyaránt. Köszönjük, hogy kedveltél ennek az egész világnak. Áldunk, hogy a mi életünknek is. Hitetleneknek azért, hogy még megtérhessenek, azért időt kapnak. A benned hívó gyermekeid pedig tudjuk, azért kaptunk időt, hogy még felkészüljünk arra, hogy ha jössz, akkor készen legyünk. Ne rendetlenségben találj bennünket, ne készületlenül, mint akik nem vártuk a te eljöveteledet, Úr Jézus, hanem azt tudd nekünk mondani: „Jól vagyok, jó és hű szolgám”.

Köszönjük, hogy azért adod ígédet, hogy a szentség, a megszentelődés útján tudjunk előrehaladni. Áldunk Szentlelked erejéért, hatalmáért, aki segít nekünk ebben az előbbre haladásban.

Köszönjük, hogy azért gyűjtöttél bennünket egybe, hogy közösen szálljon énekünk, és menjen imánk eléd, hogy együtt, a gyülekezet közösségében tudjunk hozzád fordulni, mint Atyánkhoz, akit így szólíthatunk Jézus Krisztusért, az Ő váltságáért. Felhatalmazása alapján jöttünk eléd, a kegyelem királyi székéhez.

Könyörülj meg rajtunk, tisztogass meg bennünket, üresíts meg ígéd előtt, adj vágyat ígéd után.

Ámen.

3. KÉT ADVENT KÖZÖTT

Igehirdetés

Akik az előző vasárnap is itt voltak, azok hallhatták ennek a Titusz-levél 2. fejezetének 11-12. versét, illetve annak magyarázatát, Most a 13. verssel fogunk foglalkozni. Ezt olvasom még egyszer: „Várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és a megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését.”

Az hangzott el az elmúlt két vasárnap, hogy két advent között élünk. Jézus Krisztus első és második eljövetele között. Amit Pál apostol Titusznak ír, hogy megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, az egy boldog tény, egy megmásíthatatlan valóság akár azok számára is, akik ezt nem vallják, nem hiszik, hogy a történelem egy pontján, egy meghatározott időben, amelyről Isten ígéje tudósít bennünket, az Ige testté lett és lakozott közöttünk.

Szó volt arról is, hogy mire ösztönöz, mire tanít ez minket. A hitetleneket nem tanítja semmire. A hívőket azonban — mondja Pál apostol — arra tanítja, hogy tagadjuk meg a hitelenséget (eredeti szó szerint istentelenséget), és mértékletesen, igazán, szentül éljünk ezen a jelenvaló világon.

Amikor a 13. versben azt mondja az apostol: várva a mi boldog reménységünket, — akkor tulajdonképpen előre néz, és azt mondja: ami a múltban történt valóság, az az eljövendőre nézve boldog reménység; hogy az a Jézus Krisztus, aki azt kívánta, hogyan éljünk ebben a jelenvaló világban, mint az Ő megváltottjai, majd amikor visszajön, azt fogja megvizsgálni, hogyan éltünk, mint az Ő megváltott népe.

Pál apostol ebben az igében azt mondja, hogy éppen ezért a megváltottak várják vissza Jézus Krisztust. Várva a mi boldog reménységünket...

Az első nagy kérdése tehát az igének az, hogy várod-e Jézust? Várjuk-e a mi dicsőséges, hatalmas Urunkat és Megváltókat: Jézus Krisztust?

Úgy van ez, hogy minden ember adventben él, de nem minden ember várja Őt. Persze ennek megvan az oka. Mi azonban, a hívők, azt mondja Pál apostol: „várva várjuk ama boldog reménységünket, Jézus Krisztusnak a dicsőséges megjelenését.”

A Máté evangéliuma 24. fejezetének a végén olvasunk arról a szolgáról, aki azt mondja: halogatja még az én Uram a visszajövetelt, és ezért elkezd kegyetlenkedni a szolgatársaival, enni, inni, mulatozni, mondván: ó, hát még arrébb van, vagy egyáltalán nem is fog visszajönni az én Uram.

A másik ige, amelyet nagyon szeretek, amikor Mózes felhívja Isten a hegyre. A 2Mózes 32. fejezetében olvassuk: egyszer csak azt mondják Áronnak: Ó, halogatja Mózes a visszajövetelt, lehet, hogy már meg is halt. Nem tudjuk, mi van vele. Nem is fog talán visszajönni. — Ekkor öntik meg és készítik el az aranyborjút. Hogy mi lett a vége, azt tudjuk, mert egyszer csak Mózes megjelenik. Megáll a tábor kapujában, és Mózeszel együtt megjelenik a kegyelem és az ítélet. Azok számára, akik az Úréi, a kegyelem, a többiek számára, akik tovább imádják az aranyborjút, azok számára pedig az ítélet. Sokan csodálkoznak, hogy lám, Mózes visszajött.

Amikor Pál apostol azt mondja az igében: várva várjuk a mi Urunk Jézus Krisztus dicsősége megjelenését, akkor tulajdonképpen az apostol azt mondja, hogy azért várom, mert bármelyik percben, ha jön, kész és képes vagyok elszámolni, mint sáfár.

Figyeljük meg: nagyon sok ember egyrészt ezért is nem várja Jézust, mert nincs kész, és tudja, hogy nem képes elszámolni. Ezért bízik abban, hogy halogatja majd az én Uram a visszajövetelt.

Kedves volt nekem, amikor a nagyvarsányi gyülekezetbe kerültem 1988-ban egészen váratlanul. Az elődöm, a lelkipásztor, október 31-én ment volna nyugdíjba, és ok-

tóber 28-án a parókia előtt leült a kis lócára és meghalt, három nappal a nyugdíjazása előtt. Amikor én hirtelen másnap át kellett, hogy vegyem a hivatalt, kinyitom a pénztárkönyvet, és mit látok? Ceruzával aznap össze volt adva a bevétel és a kiadás. Megdöbbenő volt ez nekem, mert hirtelen halt meg, nem számított arra, de mégis készült arra: bármelyik percben számot kell adni... És a pénztárban pontosan annyi volt. Nem kellett kapkodni, keresgélni, hol van ez, hol van az, mert össze volt adva a bevétel, kiadás, és oda volt írva az egyenleg.

Amikor Pál azt mondja: várva a mi Urunk visszajövetelét, az azt jelenti: igen, én ceruzával összeadtam a pénztárkönyvet, összegeztem az életemet, és várom Jézus Krisztust, mert kész vagyok, és képes vagyok az Ő kegyelme segítségével elszámolni előtte.

Azt jelenti ez az ige, hogy „várva ama boldog reménységet”, hogy aki Krisztus visszajövetelének váradalmában él, az sokkal odaszántabb és fogékonyabb lesz az Úr dolgaira, mint az, aki nem. Azt mondja: várva... — az sokkal odaszántabb, sokkal fogékonyabb lesz, sőt, ahogy telik az idő, ahogy a Bibliában olvassa az utolsó időknek a jeleit a hívó ember, akkor látja azt: sürgetőbb. Egyre közelebb van az Ő visszajövetele. Ez a hívót mindig arra sarkallja, mint azt a háziasszonyt, aki tudja, hogy vendégek jönnek a házhoz, és tudja, mivel fog készülni. Ahogy közeledik a vendég-ség, egyre sűrűbbek a feladatok. Tudja: jaj, még teríteni kell, még ezt kell elrendezni... — ahogy közeledik az idő.

Pál apostol nem így gondolkozhatott? „Várva ama boldog reménységet.” Azt mondja: azért várom őt, mert akkor többet fogok foglalkozni az ő dolgaival. Akkor jobban fogok igyekezni arra, amit az előbb énekeltünk: „majd, ha jössz, készen legyünk...” Ennek tudatában, ennek fényében, ennek tényében élem a mindennapi életemet.

Azért is volt nekem ez az ige nagyon fontos, mert azon gondolkoztam: mit vár Pál apostol? Azt mondja: „Boldog reménységet.” Várva a boldog reménységet, és a nagy Istennek, és a megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését. Pál apostol tehát a boldog reménységet várta.

Összevetettem azzal, amit mi az Apostoli hitvallásban mondunk. Amikor az Apostoli hitvallás írói Jézus visszajöveteléről beszéltek, akkor úgy fogalmazták meg, hogy visszajön ítélni élőket és holtakat. — Egymás mellé tettem ezt a kettőt: Jézus visszajön ítélni élőket és holtakat, Pál apostol meg nem erről beszél, hogy ítélni fog, hanem boldog reménységet vár. Jézus Krisztusnak a megjelenése az ő számára egy boldog reménység lesz.

Abban látom ezt a látszólagos feszültségnek a feloldását, hogy amikor azt mondjuk a hitvallásban: Jézus visszajön ítélni élőket és holtakat, azzal tulajdonképpen azt valljuk meg, hogy a hívők is, a megváltottak is ítéletet érdemelnénk. De azért várjuk a boldog reménységet, mert kegyelmet fogunk kapni, és nem ítéletet. Ez a kettő így áll össze. Egyrészt megvalljuk, hogy mi is ítélet alatt születünk, ítéletet érdemlünk, kárhozatot, halált, pusztulást, és mégis várjuk Jézus Krisztust, mert tudjuk, hogy megkegyelmezett nekünk. Ezért mondja Pál: az üdvözítő Jézus Krisztust várjuk. A mi megtartónkat várjuk. Azt a Jézust várom, akiről azt vallom: Őérte és miatta nem megyek ítéletre, mert átmentem halálból az életre, sötétségből a világosságra.

Ezért a Róma 8.1-gyel vallom én is, amit Pál boldogan vallott: „Nincs semmi kárhoztató ítélet azok ellen, akik Jézus Krisztusban vannak.”

Ezért Pál apostol is tudja: persze, az ítélő Jézus Krisztust várjuk, de én azt a Jézust várom, aki rólam elvette a kárhoztatást. Aki rólam elvette az ítéletet. Aki meg-

3. KÉT ADVENT KÖZÖTT

bocsátott nekem, feloldozott, felmentett. Aki örök élettel, örök üdvösséggel ajándékozott meg engem. Én ezt a megtartót várom.

Milyen nagyszerű tanítása ennek az ígének, amikor azt mondja: amikor várom boldog reménységemet, akkor Pál apostol ezzel kifejezi, hogy nekem nem kell félnem Jézus visszajövetelétől.

Isten ígéje, például a Jelenések 6,16, azt mondja: bizony vannak, akiknek félniük kell. Vannak, akik félni és rettegni fognak, amikor Jézus Krisztus visszajön. Jelenések 6,16: És mondának a hegyeknek és a kőszikláknak: esetek miránk és rejtsetek el minket annak színe előtt, aki a királyi székben ül, és a Bárány haragjától. Mert azon a napon hívőnek és hitetlennek egyaránt kinyílik a szeme. A Jelenések 1,7 azt mondja: minden szem meglátja Őt, még akik általszegeztek is. — Tehát a hitetleneknek ki fog nyílni a szemük. Akik előtt a Sátán elrejtette Krisztust, azoknak most megnyílik a szemük, félni fognak és azt mondják a hegyeknek meg a szikláknak: esetek ránk és rejtsetek el a Bárány haragja előtt.

Pál apostol mit mond: ő a Bárány haragjával fog szembesülni? Nem! Ő a boldog reménységgel. — Nem tudom, hogy ez ma a szíveteket megörvendeztet-e? Az enyémet megörvendeztette. Én a boldog reménységet várom! Azért reménység, mert még nem teljesedett be. De Pál apostol úgy beszél a reménységről, mint valóságról: várva ama boldog reménységét.

Aztán azért is boldog reménység a hívőnek Jézus Krisztus visszajövele, mert amikor Jézus Krisztus visszajön, akkor igazságot fog szolgáltatni. — Ez is a Szentírásnak hatalmas nagy üzenete. Az isteni igazság Jézus Krisztus visszajövelekor és utána teljesen tündökölni fog.

Figyeljük meg: ezen a földön sokan keresik az igazságot. Sokan fel vannak háborodva, hogy nincs igazság. Hány embertől hallok ezt, hogy nincs igazság. Sok mindent meg lehet venni, sok mindenkit le lehet fizetni, el lehet intézni dolgokat. Majdnem azt mondom: nagyon magas körökben is... Sokszor a hívő találkozik az igazságtalansággal. Most például a Zsoltárok könyvében hányszor fogunk majd vele találkozni, meg találkoztunk is már. Amikor a zsoltáríró panaszkodik az igazságtalanság felől. Támadás éri az igazat. Amikor olyan időket élünk, amikor a világosságot sötétségnek, a sötétséget világosságnak mondják — mondja az Ószövetség. Amikor mindent el lehet mismásolni, és a hívő szenved az igazságtalanságtól.

Miért várja Pál apostol a boldog reménységet? Azért, mert Isten igazsága tündökölni fog.

A Lukács 16-ban szeretem azt az ígét, amikor Jézus a gazdag és Lázár történetében erről beszél. Amelyet nagyon félre lehet magyarázni, aki nem érti a Bibliának az üzenetét.

Emlékezzünk arra az ígére, amikor azt mondja Ábrahám: Fiam, te elvetted javaidat életedben, Lázár is az ő bajait. Most ez vigasztaltatik, te pedig gyötrettetel. — Az egyház, amikor sötét korszakban volt, akkor úgy magyarázta, hogy aki a földön szenved, az majd odaát megkapja jutalmát és boldogságát. Akinek meg itt jól megy a sora, és nincs semmi baja, az majd odaát megkapja a büntetését.

Ezt nem így kell érteni, mert a Biblia egésze alapján tudjuk, hogy ez nem így van. Elmondom azokat az ígéseket is, amelynek alapján valljuk, hogy ez nem így van. Itt arról van szó, hogy Isten látta az övéinek a sorsát, életét, számon tartotta, és megemlékezett róla. Látta az övéinek a sorsát, látta azt a nyomorult Lázárt, hogy oda van vetve a gazdag ajtaja elé, hogy a kutya nyalja a sebeit, hogy nem jut neki a morzsákból

sem, és az ige kijelenti: az igaznak a bántásai, az igaz ellen való támadások számon vannak tartva az Istennél. Ezt egyébként a hitvallásunkban úgy fogalmazták meg, hogy várom Jézus Krisztust, aki rólam minden kárhoztatást elvett, és a végén azt mondják a Káté írói, hogy aki ellenségeit és ellenségeimet majd lába alá veti. Mert ellenségeim a Krisztus ellenségei, aki titeket bánt, engem bánt. Aki titeket üldöz, engem üldöz. Aki titeket üldöz, az én szememfényét bántja.

Ezért minden hívőnek, aki igaztalanul szenvedett, szenved, akit bántások érnek igaztalanul Krisztusért, hitéért, legyen egészen nyugodt, mert csak boldog reménységgel kell várnia Jézus Krisztus visszajövetelére. Mert Ő magáról azt mondta: Én vagyok az igazság és az élet. És Jézus Krisztus helyreállítja az igazságot. — Milyen csodálatos tanítása az igének!

Aztán miért várjuk a mi boldog reménységünket? Menjünk tovább! Az ige azt is mondja, hogy azért várja a hívő boldog reménységgel Krisztust, mert jutalmat fog kapni. Mert Krisztus jutalmat fog hozni számára.

Jelenések 11,18: Eljött a te haragod ideje, hogy jutalmat adj a te szolgálóidnak és a prófétáknak, a szenteknek, és akik a te nevedet félik, a kicsiknek és nagyoknak, és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják.

Most az első felére figyeljünk az igének. Azt mondja az ige: Jutalmat adj a te szolgálóidnak. Eljött a te haragod ideje, de a hívők felé, a megváltottak felé ez a jutalomosztásnak lesz az ideje.

Miért várja Pál apostol Jézust? Mert a jutalom ott van. Mint ahogy valaki várja a jutalmat.

Most a családukban van egy 3 éves kisfiú. Az egyik gyermekem vett neki valamilyen ajándékot, és telefonban mondta neki, amikor édesanyjával beszéltek, hogy majd itt, Pasaréten le van neked téve egy kis ajándék. Ha jössz, akkor megkapod. A héten mi is beszéltünk az édesanyjával, aki odaadta a gyereknek a telefont, és a 3 éves kisfiú, rögtön mondja: van nálatok valami ajándékom. Már alig várom, hogy elmenjek. Ma délután jön is, mert van nálatok valami ajándék. Hát az a gyerek hogyne várná a találkozást, hogyne várná az ajándék átvételét!

Pál apostol azt mondja: várva ama boldog reménységet! Úr Jézus, nálad van valami, amit nekem át fogsz adni. A jutalom. Miért várjuk? Azért, mert jutalmat fog adni. És mire törekedjünk? Arra, hogy minél nagyobb jutalmat kapjunk. Tudjuk Isten ígéből, hogy aszerint fogunk megjutalmaztatni, amit e testben mi, hívők, cselekedtünk. Mire van még időnk? Hogy a mi Urunk, áldott Jézus Krisztusunk még nagyobb ajándéokra cserélje eddigi ajándékait. Hogy még nagyobb jutalmat kapjunk. Lehet erre törekedni? Lehet. Sőt azt mondom: kell erre törekedni!

Aztán miért várjuk a mi boldog reménységünket negyedszer? Mert erről is beszél Isten ígéje. Azért várjuk vagy várhatjuk boldog reménységként Jézus visszajövetelét, mert a Szentírásnak van egy olyan nagy üzenete a számunkra, hogy az Úr Jézus Krisztus eljövetelekor, amikor napfényre hozza mindazt, amit szívünk rejteget, a hívők bűneit nem fogja nyilvánosságra hozni. Ezt így látjuk Isten ígéből.

Miért várhatjuk? Mert különben odalenne a boldogságunk! Ha nem lenne arra ígéretük a hívőknek, hogy a megtérők bűneit az Isten a tenger mélyére veti. Ha Isten nem jelentette volna ki azt, hogy azokról soha többé meg nem emlékezik.

Képzeljük el, hogy várnánk vissza Jézust, ha megjelenne és egyesével elkezdene bennünket pellengérre vonni és elmondani bűneinket? Azt hiszem: azonnal elájulnánk. Lehet, hogy ti nem, mert sokkal szentebbek vagytok, de az biztos, hogy ak-

3. KÉT ADVENT KÖZÖTT

kor én Jézust nem várnám vissza, ha bűneimet kezdve gyermekkoromtól egészen a mai napig Jézus Krisztus felolvasná! Hát akkor nem oda lenne a boldogságunk?

De Pál azt mondja — és ebben az igében bizonyára benne van —, hogy ha ő boldog reménységként várja Jézust, akkor azért várja, mert azt mondja, hogy Jézus Krisztus az én bűneimet nem fogja nyilvánosságra hozni.

A Máté 25-ben van (sok helyen másutt is) egy nagyon kedves ige, mert ez nagyon érdekes ige. Szolgáltam is már róla. Most más szemszögből nézzük: amikor a Máté 25-ben azt mondja Jézus az ítélet napján: „gyertek én Atyám áldottai, örököljétek az országot, mely számotokra készítettett a világ megalapítása óta”, és azt fogja mondani: „mert éheztem és ennem adtatok, mert jövevény voltam és befogadtatok, mezítelen voltam és felruháztatok.” A gonoszoknak meg mit fog mondani? „Mert éheztem és nem adtatok ennem, mert mezítelen voltam és nem ruháztatok fel, mert jövevény voltam és nem fogadtatok be.”

Most kérdezhetné valaki: miért csak ezt jelenti ki Krisztus? Ennyi lett volna a hívőknek a jótéteménye? A hitből és üdvösségünkéből fakadó jócselekedete? Ennyi lett volna: Nem. Krisztus itt egy nagy tanítást ad elénk. Jób 9,15 azt mondja: Kegyelemért könyörögnék ítélő bírámhoz. Mert az ítélet napján az ember kegyelemért fog könyörögni. Ha ezt komolyan vesszük, akkor azt mondjuk: kegyelemért, tehát irgalmasságért fog könyörögni akkor az ember. És Jézus Krisztus mit ad már jó előre elénk? Azt, hogy Isten megvonja az irgalmasságot, mert te sem voltál irgalmas. Hogy kérnél irgalmasságot?

Jézus ezért mondja el ezt a példát, mert te nem voltál irgalmas. Én meg mire figyelmeztettelek az igékből, arra, hogy legyetek irgalmasak, amint a ti mennyei Atyátok irgalmas. A tanítványoknak, az övéinek, hívőknek mit mond? Azt: ti irgalmasak voltatok. Mennyei Atyátok irgalmas lesz, olyan jó, hogy e földi létben ti is irgalmasak voltatok.

Jakab 2,13. Jakab még jobban, még szebben kijelenti: Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot.

Miért mondja Pál: várva ama boldog reménységet? Azért, mert tudja, hogy Isten kegyelme és segítsége, ereje által ő irgalmasságot gyakorolt. Ő irgalmas volt.

2Timóteus 1,16-18: Ugyanezt mondja: Az Úr legyen irgalmas Onéziforusz házanépének, mert ő is irgalmas volt hozzám.

Mert mit várhatok az én Uramtól: irgalmat. Ez pedig azt jelenti a hívőnek, hogy nem fizetséget várok az ítélet napján, nem megérdemelt jutalmat várok, hanem kegyelmet és irgalmat.

Egyébként ezt sok ige mondja. Jézus Krisztus is példázataiban sokszor előhozza ezt a kérdést. A gonosz szőlőmunkások példázatában például, amikor nem értik, mi az, hogy irgalmas. Én annak is annyit akarok adni, aki este áll be munkába. Mert én irgalmas vagyok. Ezért fontos az, hogy Istent, mint irgalmas Istent ismerjük meg. Mert azért mondja az ige, hogy az ember, aki irgalmasságot cselekedett, nem érdemlője az üdvösségnek és az irgalomnak, hanem kegyelemből élvezője Isten irgalmának. Várván ama boldog reménységünket, Jézus Krisztusnak dicsőséges megjelenését.

Végül figyeljünk még erre az igére, hogy mit jelent: a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsőségének megjelenése? Röviden összefoglalva azt jelenti, hogy az isteni természet Jézus Krisztus emberi természetében fog tündökölni, mely bizonyosságot tesz arról, hogy Jézus Krisztus Isten. Megtartó Istenünknek és Jézus Krisztusnak dicsősége megjelenését.

Dicsőségében megláttatik, hogy Ő Isten lénye maga, arcának tündöklő mása, isteni természete isteni erejét jelenti majd, ami azt jelenti: az ember számára az ítélet napján Jézus Krisztus isteni lényében fog ott állni, tehát bírói lényében, de ugyanakkor Megváltó és Üdvözítő minőségében. A mi számunkra ezért csodálatos, mert ez a Jézus Krisztus nemcsak isteni bírói ítélő lényében fog ott állni, hanem üdvözítő és megtartó Jézus Krisztusunknak a képében is. Testiként is, mint aki testté lett, mint aki testében elhordozta a büntetést, amit én érdemeltem, meg amelyet mi érdemeltünk, és Istenként, aki el tudta hordozni ezt a büntetést, mert Ő maga is tökéletes Isten.

Jézus Krisztus tehát nem úgy fog eljönni, mint követ, más hatalmával, hanem mint bíró a maga hatalmával. És ez a bíró igazságos, igaz Isten, nem lehet lefizetni, nem lehet megvesztegetni. Ez lesz a garancia arra, hogy igazságszolgáltatás fog történni.

Ezt a Jézust várjuk, aki eljött megalázva magát, aki eljött önmagát megüresítve az idők teljességében, aki Istenségét elrejtette, midőn testünket felvette, és ezt a Jézust várjuk, a nagy Istennek megjelenését, akiben tündököl az Isten nagysága, Isten lénye, szentsége, igazsága, és én ott állok előtte, mint nyomorult, de mint megkegyelmezett bűnös, aki Jézus Krisztusért kapom meg az életet, az üdvösséget, a jutalmat.

Az ige azt mondja: igyekezzünk, hogy Őelőtte becsületesen megálljunk, mint oly munkás, aki nem vall szégyent.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy a te néped valóban nagyon boldog reménységgel várhatja a te megjelenésedet.

Bocsásd meg nekünk, Urunk, ha nem várjuk, mert nem annyira a te dolgaiddal voltunk vagy vagyunk elfoglalva. Bocsásd meg, Urunk, hogy ezer szállal kötődünk ehhez a világhoz, amely tudjuk, hogy el fog pusztulni, fel fog bomlani recsegve, ropogva.

Köszönjük, Urunk, hogy te vagy a Megváltó, a Szabadító. Azért jöttél, hogy az Isten kegyelme benned tündököljön. Bár telve voltál igazsággal, de köszönjük, hogy a kegyelem is ott volt, és megjelent benned, mert nem érdemlünk semmit, Urunk. Bármit tettünk, bármit cselekedtünk, azt mondjuk: haszontalan szolgák vagyunk, mert amit csak kötelesek voltunk tenni, azt tettük. Nem teljesítettünk túl semmit. De köszönjük, hogy mégis számon tartod azokat a cselekedeteinket is, amelyek hitből fakadtak, amelyeket érted tettünk, Urunk.

Köszönjük azt a jutalmat, amelyet szintén nem érdemlünk meg, de el van készítve, amit elhozol a tieidnek és át fogsz adni. Kérünk, szóljon a te igéd, hogy minél többen még meneküljenek meg az ítélettől, a pusztulástól, az elvettetéstől.

Köszönjük, hogy az evangélium hirdettetik ebben az országban is, az egész világon.

Áldunk téged, hogy még a második advent előtt élünk, és bár sürget az idő, kérünk, hogy azt a sürgetést komolyan vegyék és vegyük mi is. Így áldj meg bennünket, Urunk, a készülésben, hogy készítsük szívünket, hitünket. Erősödjünk és bizalommal tekintsünk rád, és így várjunk téged, Úr Jézus Krisztus.

Ámen.

3. KÉT ADVENT KÖZÖTT

Énekeljük a 675. éneket.

675 Semmi kétség, Krisztus eljön

(806)

✂ Amelrooy, J.C. van (-?-)

♪ De Heer, Johannes (1866-1961)

✂ [?]

Sem-mi két-ség, Krisz-tus el-jön, sem - mi két - ség, Krisz-tus jön!

Né - pek, hall - já - tok vi - gyáz - va,

Mesz - sze zeng a har - so - ná - ja,

Száll a hí - re száj - ról száj - ra,

Sem-mi két-ség, Krisz-tus jön, sem - mi két - ség, Krisz - tus jön!

2. Semmi kétség, Krisztus eljön, semmi kétség, Krisztus jön!

Tartsatok ki, hű testvérek,

Hogyha jönnek szenvedések,

Megmaradjon reménységtek:

Semmi kétség, Krisztus jön, semmi kétség, Krisztus jön!

3. Semmi kétség, Krisztus eljön, semmi kétség, Krisztus jön!

Félsz-e bűnös? Jöjj és lássad,

Új élet csak Tőle támad,

S így kegyelme rád is árad:

Semmi kétség, Krisztus jön, semmi kétség, Krisztus jön!